

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ & ΙΩΣΗΦ ΤΟΥ ΑΠΟ ΑΡΙΜΑΘΑΙΑΣ ΕΙΣ ΡΕΜΛΗΝ

Τὴν Κυριακὴν τῶν Μυροφόρων, 2αν/15ην Μαΐου 2016, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἰωσήφ τοῦ ἀπὸ Ἀριμαθαίας καὶ τῶν Μυροφόρων Γυναικῶν εἰς τὴν πόλιν τῆς καταγωγῆς τοῦ Ἀγίου Ἰωσήφ τοῦ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ἥτοι τὴν Ρέμλην, ἀρχαίαν Ἀριμάθειαν.

Ἄμα τῇ ἀφίξει τοῦ Μακαριωτάτου ἐξ Ἱεροσολύμων, ἐπεφυλάχθη Αὐτῷ θερμὴ ὑποδοχὴ καὶ παρέλασις ὑπὸ τῶν Προσκόπων ἀπὸ τοῦ Σχολείου τῆς Κοινότητος ἕως καὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Πατριαρχείου.

Τῆς ἐορτῆς καὶ πανηγύρεως ταύτης καὶ τῆς θείας Λειτουργίας ἐν αὐτῇ προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Ἰόπης κ. Δαμασκηνοῦ, Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου Γέροντος Ἀρχιεπισκόπου, θαβωρίου κ. Μεθοδίου, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἱερωνύμου ἡγουμένου ἐν Φχῆς ὡς προεξάρχοντος Ἀρχιμανδρίτου, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Κλαυδίου ἡγουμένου τῆς Μονῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ τῶν ἐκ Τσεχίας παρεπηδιμούντων κληρικῶν τῶν χωρῶν Τσεχίας καὶ Σλοβακίας, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Εὐλογίου καὶ τοῦ διακόνου π. Μάρκου, ψαλλούσης τῆς χορωδίας τῆς Κοινότητος Ρέμλης ἀραβιστί καὶ ἑλληνιστί ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Πρεσβείας τῆς Ἑλλάδος εἰς τό Ἰσραὴλ κ. Γεννηματᾶ καὶ τοῦ κ. Μπούμα καὶ μετέχοντος τοῦ Ὁρθοδόξου λαοῦ τῆς Ρέμλης ἐν κατανυκτικῇ προσευχῇ καὶ ψαλμωδίᾳ ἀκολουθούσῃ τὴν χορωδίαν.

Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς θείας λειτουργίας ἐκήρυξε τόν θεῖον Λόγον ὁ Μακαριώτατος ἔχοντα ὡς ἔπεται ἑλληνιστί:

«Τά μύρα θερμῶς, τῷ τάφῳ προσκομίζουσαι Γυναῖκες (Μυροφόροι) Σωτήρ, Ἀγγέλου τῇ λαμπρότητι, τὰς ψυχὰς ἡγάλλοντο καὶ θεόν Σε τῶν ὅλων ἐκήρυττον καὶ μαθηταῖς ἐβόων. Ὅντως ἀνέστη ἐκ τάφου ἡ πάντων ζωή», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καὶ προσκυνηταί.

Τῇ χάριτι τοῦ Ἀγίου Πνεύματος προσήλθομεν σήμερον ἐν τῇ ἁγιοφραφικῇ ὑμῶν πόλει Ἀριμαθείᾳ, ἵνα πασχαλίως τιμήσωμεν τὴν ἐόρτιον μνήμην ἀφ' ἐνός μὲν τῶν μυροφόρων γυναικῶν, αἵτινες ἐγένοντο μάρτυρες ἀψευδεῖς καὶ πρῶται τῆς Ἀναστάσεως, ἀφ' ἐτέρου δέ τῶν κρυπτῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ Ἰωσήφ καὶ Νικοδήμου, οἵτινες ἐγένοντο μάρτυρες τῆς ταφῆς Αὐτοῦ.

Ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία ποιεῖται ἰδιαιτέραν μνηΐαν σήμερον τοῦ κεκρυμμένου μαθητοῦ τοῦ Χριστοῦ Ἰωσήφ, ὁ ὁποῖος ὅχι μόνον κατήγετο ἐξ Ἀριμαθαίας, ἀλλὰ καὶ μετὰ τό ἐνταφιάσαι τοῦ Κυρίου τό Σῶμα, ἐν βόθρῳ παρὰ τῶν ἐχθρῶν βάλλεται καὶ θεία δυνάμει ἐκείθεν ἀρπάζεται καὶ εἰς Ἀριμαθαίαν Ρέμλην τὴν ἰδίαν πατρίδα γίνεται ὡς λέγει ὁ Συναξαριστής.

Τόσον αἱ Μυροφόροι Γυναῖκες, ὅσον καὶ οἱ κεκρυμμένοι μαθηταί τοῦ Χριστοῦ

ἐγένοντο αὐτόπται καί αὐτήκοοι μάρτυρες τῆς Σταυρώσεως, τῆς Ταφῆς καί τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, διὰ τοῦτο καί ὁ μελωδός λέγει: «Ὁ εὐσχήμων βουλευτής ἀνυμνεῖσθω Ἰωσήφ μετὰ τῶν Μυροφόρων σὺν Νικοδήμῳ καί τῶν θείων μαθητῶν, ὡς κήρυξ ὢν καί οὗτος τῆς ἐγέρσεως Χριστοῦ».

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς ἐν προκειμένῳ λέγει: «ἅφ' οὗ λοιπόν αἱ Μυροφόροι Γυναῖκες ἠτοίμασαν τὰ μύρα καί τὰ ἀρώματα κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου, τὸ Σάββατον ἡσύχασαν, διότι δέν εἶχον καταλάβει ἀκόμη τὰ ἀληθινὰ Σάββατα, οὔτε εἶχον γνωρίσει καλὰ τὸ εὐλογημένον ἐκεῖνο Σάββατον, πού μεταφέρει τὴν ἀνθρωπίνην ἡμῶν φύσιν ἀπὸ τὰ βάραθρα τοῦ Ἄδου εἰς τὸ ὀλόφωτον καί θεῖον καί οὐράνιον ὕψος». «Οὕτω γάρ τὰ ἀληθινὰ Σάββατα συνῆκαν, οὐδ' ἐκεῖνο τὸ ὑπερευλογημένον Σάββατον ἐπέγνωσαν, τὸ μετὰγον ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν ἀπὸ τῶν τοῦ Ἄδου κευθμώνων ἐπὶ τὸ παμφαές καί θεῖον καί οὐράνιον ὕψος».

Μέ ἄλλα λόγια, τὸ ὑπερευλογημένον τοῦτο Σάββατον εἶναι ἡ ὀγδόη ἡμέρα, δηλαδή ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου, ἡ γνωστὴ ὡς Κυριακή, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Χριστός ἀνέστη ἐκ τοῦ τάφου καί ἀνεκεφαλαιώθησαν τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ, τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καί τὰ ἐπὶ γῆς», ὡς διδάσκει ὁ μέγας Παῦλος (Ἐφ. 1,10). Κατὰ δέ τὸν Ἀπόστολον Πέτρον «ὁ Προφήτης Δαυΐδ προειδὼν ἐλάλησε περὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ὅτι οὐ κατελήφθη ἡ ψυχὴ Αὐτοῦ εἰς Ἄδου οὐδέ ἡ σὰρξ Αὐτοῦ εἶδε διαφθοράν. Τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ θεός, οὗ πάντες ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες», (Πράξ. 2,31, 32).

Ὅντως, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν Χριστός κατήλθεν εἰς τὸν Ἄδην μετὰ τῆς ἀκηράτου καί θείας αὐτοῦ ψυχῆς, ἡ ὁποία ἐχωρίσθη τοῦ ἀνθρωπίνου Αὐτοῦ σώματος, τοῦ ὑποστάντος τὸν τριήμερον θάνατον ἀλλ' ἄνευ φθορᾶς ἢ διαλύσεώς τινος, ὡς λέγει καί ὁ ἐρμηνευτὴς Δίδυμος: «Τό μὲν ἰδεῖν τὴν σάρκα Ἰησοῦ διαφθοράν, δηλοῖ οὐ τὸ μὴ τεθνᾶναι. Τέθνηκε γάρ ὁ Ἰησοῦς καί ἐν μνήματι ἐτέθη, ἀλλὰ τὸ μὴ διαλελῦσθαι».

Τοῦ γεγονότος τούτου αὐτόπται καί αὐτήκοοι μάρτυρες ἀλλὰ καί διαπρύσιοι κήρυκες ἐγένοντο αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, αἵτινες, ὡς λέγει ὁ Εὐγγελιστὴς Μάρκος, «εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν καί ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δέ λέγει αὐτοῖς. Μὴ ἐκθαμβεῖσθε. Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνόν, τὸν ἐσταυρωμένον. Ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε, ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν Αὐτόν. Ἀλλ' ὑπάγετε, εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καί τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Ἐκεῖ Αὐτόν ὄψεσθε καθὼς εἶπεν ὑμῖν», (Μάρκ. 16,5-7).

Ὁ ἐσταυρωμένος Ἰησοῦς ἠγέρθη οὐκ ἔστιν ὧδε, ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν Αὐτόν. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἠγέρθη, δηλαδή ἀνέστη ἐκ νεκρῶν καί ὅτι ὁ θεός Πατήρ ὑπερύψωσεν Αὐτόν, ἵνα κατὰ τὸν θεῖον Παῦλον ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καί ἐπιγείων καί καταχθονίων», (Φιλιπ. 2,10).

Ἐπώνυμοι ὄντες καί ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, τοῦ ὀνόματος τοῦ σταυρωθέντος καί ἀναστάντος Χριστοῦ, δέον ὅπως κηρύττουμεν καί ὁμολογῶμεν Αὐτόν ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καί ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν. Δέον ὅπως ἀναζητῶμε τὸν Χριστόν καί θεόν ἡμῶν μέ τὰς καρδίας καί τὸν νοῦν ἡμῶν ἄνω, ὡς παραγγέλλει ὁ σοφός Παῦλος:

«Εἰ οὖν συνηγέρθητε τῷ Χριστῷ, τὰ ἄνω ζητεῖτε, οὗ ὁ Χριστός ἐστὶν ἐν δεξιᾷ

τοῦ Θεοῦ καθήμενος, τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. ἀπεθάνετε γάρ, καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ Θεῷ». Ἀναλυτικώτερον εἰπεῖν: Ἐάν λοιπὸν ἀνεστήθητε μαζί μέ τόν Χριστόν εἰς τό βάπτισμα, πρέπει νά ζητήτε τὰ ἄνω, δηλαδή τὰ ἐπουράνια, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐκεῖ, ὅπου ὑπάρχει ὁ Χριστός, καθήμενος εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ.

Τά Εὐαγγέλια χαρᾶς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, τὰ ὁποῖα ἐκήρυξαν καί κηρύττουν σήμερον ἡμῖν αἱ Μυροφόροι Γυναῖκες σὺν Ἰωσήφ καί Νικοδήμῳ, ἀγαπητοί μου, ἀποτελοῦν ἀπάντησιν εἰς τὴν σύγχρονον ἡμῖν σκολιάν καί διεστραμμένην γενεάν τοῦ κόσμου τούτου, (Φιλιπ. 2,15). Διὰ τοῦτο ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν Παῦλος μᾶς προτρέπει νά εἴμεθα ἀμετακίνητοι εἰς τὴν πίστιν μας, δηλονότι εἰς τόν ἀναστάντα Χριστόν “ἵνα, ὡς λέγει, γένησθε ἄμεμπτοι καί ἀκέραιοι, τέκνα Θεοῦ ἀμώμητα ἐν μέσῳ γενεᾶς σκολιᾶς καί διεστραμμένης, ἐν οἷς φαίνεσθε ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ” (Φιλιπ. 2,15).

Ἀναστάσεως ἡμέρα καί λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει καί ἀλλήλοις περιπτυσθῶμεθα. Εἵπωμεν ἀδελφοί καί τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς. Συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει. Καί οὕτω βοήσωμεν. Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν θανάτῳ θάνατον πατήσας καί τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶν χαρισάμενος.

Οἱ προετοιμασθέντες προσῆλθον εἰς τὴν θ. Κοινωνίαν, ὅλος δέ ὁ λαός μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν ἔλαβε τό Ἀντίδωρον καί τὰς εἰκόνας εὐλογίας ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ Μακαριωτάτου μετὰ χαρᾶς καί εὐχαριστίας πολλῆς.

Μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε δεξίωσις εἰς τό παρακείμενον ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ ἡγουμενεῖον. Εἰς ταύτην τὴν δεξίωσιν ἔλαβε χώραν ἡ προσφώνησις τοῦ καλῶς συντηροῦντος καί ἀνακαινίζοντος τὴν Μονὴν ἡγουμένου Ἀρχιμανδρίτου Νήφωνος εὐχαριστοῦντος τόν Μακαριώτατον διὰ τὴν ἠθικὴν καί ὑλικὴν στήριξιν τοῦ Πατριαρχείου εἰς τό ἔργον τῆς Μονῆς, διό καί εἰς ἔνδειξιν εὐχαριστίας ἐπέδωκεν εἰκόνα Αὐτῷ τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου. Ὁ Μακαριώτατος ἐπαινῶν τὴν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος καὶ Φρίντα, ἐπέδωκεν αὐτῇ εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ἵνα διαφυλάττῃ αὐτὴν προσωπικῶς καί τὴν Ἑλληνορθόδοξον Κοινότητα τῆς Ρέμλης.

Τὴν μεσημβρίαν ὁ συντηρῶν καί ἀνακαινίζων τὴν Μονὴν Ἀρχιμανδρίτης Νήφων μετὰ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου τῆς πόλεως παρέθεσε τράπεζαν εἰς ἐστιατόριον τῆς πόλεως.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/MBZ3sZeTth0>

http://youtu.be/lc4nTrJ_Z0k

